

Sygn. akt I C. 433/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Manista

Protokolant sekr. sąd. Aneta Kuleczka

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2016r., w Ł.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz M. Z. kwotę 2.417 / dwa tysiące czterysta siedemnaście / zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 433/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Łęczycy, w dniu 25 czerwca 2015r., przeciwko pozwanemu M. Z., powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. wniósł o:

1. orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, aby pozwany M. Z. zapłacił na rzecz przypozwanej E. K. kwotę 36.890,37zł z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 32.100zł od dnia 23 czerwca 2015r. do dnia zapłaty,

- 4.790,37zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty,

2. nakazanie wypłacenia zasądzonych należności każdorazowemu komornikowi prowadzącemu na podstawie wniosku powódki egzekucję z majątku E. K., na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 28 kwietnia 2014r., wydanego przez Sąd Okręgowy w Zamościu Wydział I Cywilny, w sprawie o sygn. akt I Nc 19/14 – aż do chwili wykonania powołanego powyżej tytułu wykonawczego;

3. zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa

/ k. 2-4 – pozew o zapłatę /.

Zarządzeniem z dnia 15 lipca 2015r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym / k. 23 – zarządzenie z dnia 15 lipca 2015r., sygn. akt I Nc 1120/15 /.

Powód podtrzymywał żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kosztów dojazdu na każdy termin rozprawy w wysokości 543,15zł / e-protokół rozprawy z dnia 15 czerwca 2016r. – 00:24:09; k. 50 – kalkulator kosztów używania pojazdu do celów służbowych /.

W odpowiedzi na pozew pozwany M. Z. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych / k. 25 i k. 27 – odpowiedź na pozew /.

E. K. zawiadomiona o toczącym się postępowaniu i pouczona o możliwości przystąpienia do sprawy, na rozprawie w dniu 4 marca 2016r., oświadczyła, iż nie przystępuje do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego / e-protokół rozprawy z dnia 4 marca 2016r. – 00:02:01 /.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sąd Okręgowy w Zamościu I Wydział Cywilny zasądził solidarnie od K. K. (1) i E. K. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. kwotę 196.033,43zł z odsetkami ustawowymi od dnia 6 kwietnia 2014r. do dnia zapłaty, kwotę 326,72zł tytułem prowizji komisowej oraz kwotę 6.068zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.617zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2014r., Sąd Okręgowy w Zamościu nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 28 kwietnia 2014r. / d. k. 12 – kserokopia tytułu wykonawczego odpisu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 28 kwietnia 2014r., sygn. akt I Nc 19/14 /.

Nastąpiła zmiany firmy, jaką posługuje się w obrocie strona powodowa z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. / okoliczności bezsporne; k. 7 – 11 – kserokopia odpisu pełnego KRS nr (...).

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. wszczęła postępowanie egzekucyjne przeciwko K. K. (1) i E. K., które obecnie prowadzi Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy Aneta Ruszczyk / okoliczności bezsporne; k. 14 – kserokopia zajęcia wierzytelności /.

W dniu 18 lutego 2014r. E. K. sprzedała M. Z. szypę śniegową, drobny sprzęt gospodarczy / sprzężarkę, krajce, drobny sprzęt warsztatowy, narzędzia /, przyczepę S. o nr rej. (...), G. M., silos (...), kosiarkę, agregat uprawowosiewny, jednorzędową maszynę do cięcia kukurydzy, przetrząsacz, pług, rozsiewacz nawozów, opryskiwacz, przyczepę samobierającą za łączną kwotę 32.100zł / d. k. 13 – kserokopia umowy kupna – sprzedaży, okoliczności bezsporne /.

M. Z. zapłacił E. K. umówioną kwotę gotówką w jej mieszkaniu i w obecności K. K. (1). Pozwany nie żądał pokwitowania z tytułu wpłacenia kwoty 32.100zł za zakupione rzeczy ruchome / e-protokół rozprawy z dnia 15 czerwca 2016r. - zeznania świadka E. K. – 00:04:09; zeznania świadka K. K. (1) – 00:08:45, zeznania pozwanego M. Z. – 00:15:34 /.

M. Z. posiadał pieniądze ze sprzedaży bydła hodowanego w gospodarstwie rolnym, dopłat unijnych, które wypłacił wcześniej z posiadanego rachunku bankowego. Część kupionych rzeczy M. Z. zabrał do swojego gospodarstwa rolnego, część z nich pozostała na terenie gospodarstwa rolnego (...) małż. K. / e-protokół rozprawy z dnia 16 czerwca 2016r. – zeznania pozwanego M. Z. – 00:18:22 /.

Pozwany zgłosił w dniu 3 marca 2014r. do Urzędu Skarbowego w Ł. fakt zawarcia umowy kupna sprzętu rolniczego, wypełniając deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnej i uiszczając należny podatek / d. k. 29-31 – kserokopia deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych; e-protokół rozprawy z dnia 15 czerwca 2016r. – zeznania pozwanego M. Z. – 00:15:32 /.

W toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu M. A. z wniosku wierzyciela (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą Ż. przeciwko dłużnikom K. K. (1)

i E. K., komornik dokonał zajęcia, na posesji dłużników, ruchomości w postaci (...), silosa na paszę, krajcegi własnej produkcji z silnikiem, pługa śnieżowego, siewkarni do kukurydzy jednorzędowej i siewki (...).

Uwzględniając w całości powództwo M. Z. skierowane przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż., Sąd Rejonowy w Łowiczu wyrokiem z dnia 15 grudnia 2014r. zwolnił od egzekucji ruchomości: K. (...)/18-4M, silos na paszę (...), krajcegę własnej produkcji z silnikiem, pług śnieżowy, siewkarnię do kukurydzy jednorzędową, siewkę (...), zajęte u dłużników K. K. (1) i E. K., w dniu 12 czerwca 2014r., przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łowiczu Marcina Anioła w sprawie egzekucyjnej o sygn. akt Km 260/14 / d. załączone akta I C 498/14 Sądu Rejonowego w Łowiczu – k. 80 – wyrok z dnia 15 grudnia 2014r. /.

W toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego z wniosku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. przeciwko K. K. (1) i E. K., na wniosek wierzyciela, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy Aneta Ruszczyk, na podstawie art. 895 i nast. k.p.c., dokonał zajęcia wierzytelności przysługującej dłużnikom od M. Z. z tytułu sprzedaży z dnia 18 lutego 2014r. W odpowiedzi na dokonane zajęcie, M. Z. zawiadomił komornika, iż nie posiada żadnych wierzytelności z tytułu zawartej w dniu 18 lutego 2014r., umowy sprzedaży, gdyż cała kwota została uiszczona w dacie zawarcia umowy / d. k. 14 – kserokopia zajęcia wierzytelności; k. 16 – kserokopia pisma komornika do wierzyciela z dnia 17 kwietnia 2014r., k. 17 – kserokopia pisma M. Z. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łęczycy Anety Ruszczyk z dnia 1 grudnia 2014r. /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków K. K. (1) / e-protokół rozprawy z dnia 15 czerwca 2016r. – 00:08:45 /, E. K. / e-protokół rozprawy z dnia 15 czerwca 2016 – 00:04:09 / i przesłuchanego w charakterze strony postępowania pozwanego M. Z. / e-protokół rozprawy z dnia 15 czerwca 2016r. – 00:15:34 / oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. K. (1), E. K. i pozwanego M. Z., ponieważ są one logiczne, konsekwentne, spójne, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, nadto dotyczą one okoliczności bezspornych między stronami postępowania z wyjątkiem kluczowej dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestii zapłaty za rzeczy będące przedmiotem umowy sprzedaży zawartej w dniu 18 lutego 2014r.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem, w ocenie Sądu, w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż., dokonując zajęcia, z mocy art. 902 k.p.c. w zw. z art. 887§1 k.p.c., uzyskała możliwość wykonywania wszelkich praw i roszczeń, które przysługują dłużnikowi powoda K. K. (1) i E. K. w stosunku do pozwanego, w szczególności wytoczenia przeciwko M. Z. powództwa o zapłatę.

Bezsporne w realiach rozpoznawanej sprawy jest, iż powód jest wierzycielem E. K. oraz że E. K. zawarła w dniu 18 lutego 2014r. z M. Z. umowę sprzedaży rzeczy ruchomych. Istota sporu ogranicza się do ustalenia, czy kupujący M. Z. zapłacił za kupione przedmioty. W przypadku uznania, iż pozwany nie zapłacił za kupione rzeczy, żądanie powoda jest uzasadnione, uznanie, iż M. Z. spełnił swoje zobowiązanie wobec E. K. skutkuje oddaleniem powództwa.

Zawarcie umowy sprzedaży wymaga zobowiązania się sprzedawcy względem kupującego do przeniesienia własności rzeczy i wydania mu jej oraz wzajemnego zobowiązania się kupującego względem sprzedawcy do odebrania rzeczy i zapłaty jej ceny. Obowiązkiem sprzedającego jest przeniesienie własności sprzedawanej rzeczy ruchomej lub nieruchomości na kupującego i wydanie rzeczy.

Zawierając umowę sprzedaży, kupujący zobowiązuje się do zapłacenia umówionej ceny. Tym samym zapłacenie ceny jest podstawowym obowiązkiem kupującego. Cena jest ekwiwalentem rzeczy lub prawa nabytego w drodze umowy

sprzedaży. Jako przedmiotowo istotny element sprzedaży cena może być wyrażona tylko w pieniądzu, a jej zapłata jest spełnieniem świadczenia pieniężnego. Spełnienie tego świadczenia może nastąpić w formie gotówkowej bądź w formie bezgotówkowej.

Zapłata gotówkową to zapłata znakami pieniężnymi lub czekiem gotówkowym. Zapłata bezgotówkowa jest formą stosowaną powszechnie w obrocie gospodarczym. Przedsiębiorcy mają obowiązek posiadania rachunku bankowego i dokonywania zapłaty za pomocą tego rachunku w przypadku, gdy drugą stroną czynności prawnej, z której zapłata wynikała, jest inny przedsiębiorca. Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej / tj. Dz. U. z 2015r., poz. 584 ze zm. / dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy w każdym przypadku, gdy stroną transakcji, z której wynika płatność, jest inny przedsiębiorca, oraz jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza równowartość 15 000 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez NBP ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonano transakcji.

W realiach rozpoznawanej sprawy, strony umowy sprzedaży mogły dokonać zapłaty w formie gotówkowej, przy czym żaden przepis prawa nie nakładał na strony stosunku zobowiązaniowego dokonania potwierdzenia zapłaty, ani też wydania pokwitowania. Strony umowy, a także przesłuchany w charakterze świadka K. K. (1) zgodnie twierdziły, iż M. Z. zapłacił za kupione rzeczy.

M. Z. prowadzi gospodarstwo rolne, dokonuje sprzedaży płodów rolnych, a także posiadanego bydła. Żaden przepis prawa nie nakłada na pozwanego obowiązku posiadania wszystkich środków finansowych na rachunku bankowym i jednocześnie wypłacania tych środków przed dokonywanymi transakcjami finansowymi. Zawierając umowę sprzedaży pozwany zgłosił powyższą okoliczność w Urzędzie Skarbowym w Ł. i zapłacił należny podatek. Nieracjonalne jest, w ocenie Sądu, aby M. Z., w żadnym stopniu niespokrewniony z K. K. (1) i E. K., dokonywał fikcyjnej umowy sprzedaży, odprowadzał podatek, a przede wszystkim narażał się na odpowiedzialność karną z tytułu poświadczenia nieprawdy i ewentualnego usuwania przedmiotów spod egzekucji przy przyjęciu fikcyjnej umowy sprzedaży.

Dokonując oceny zeznań świadków K. K. (1) i E. K., którzy jednoznacznie i kategorycznie zeznali, iż M. Z. zapłacił umówioną cenę za kupione przedmioty należy mieć na uwadze treść art. 233§1 k.k., który stanowi iż kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Przed złożeniem zeznań świadkowie byli pouczeni o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i niepodobnym jest, aby narażali się na surową odpowiedzialność karną twierdząc, iż pozwany zapłacił za kupione rzeczy, jeżeli w rzeczywistości nie zapłacił umówionej ceny. Już bardziej prawdopodobnym było odwrotne twierdzenie powyższych świadków, ponieważ powód dochodząc należnej zapłaty od M. Z., spowodowałby iż zmniejszyłaby się kwota zadłużenia K. K. (1) i E. K. w stosunku do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż..

Nie można podzielić poglądu strony powodowej, iż w rozpoznawanej sprawie pozwanego M. Z. obciąża obowiązek udowodnienia, iż zapłacił za rzeczy ruchome będące przedmiotem umowy zawartej w dniu 18 lutego 2014r. Przesłuchani w charakterze świadków E. K. i K. K. (1), a także przesłuchany w charakterze strony postępowania M. Z. zgodnie, jednoznacznie i kategorycznie stwierdzili, iż pozwany spełnił swój obowiązek płacąc E. K. umówioną kwotę. Powód twierdząc, iż tak nie było, winien przedstawić dowody, który potwierdziłyby powyższą tezę, że M. Z. nie zapłacił ceny za kupione przedmioty. Należy pamiętać, iż zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. To powód wywodzi skutki prawne z twierdzenia, iż M. Z. nie zapłacił ceny za kupione przedmioty i jego obciąża obowiązek dowodzenia. Powód w toku postępowania nie przedstawił żadnego dowodu, czy to bezpośredniego, czy też pośredniego, z którego można by wyciągnąć uzasadniony wniosek, iż pozwany nie zapłacił za kupione rzeczy.

Sąd podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 listopada 2001r., I PKN 660/00 / OSNP 2003/20/487 /, iż samo stwierdzenie strony postępowania cywilnego nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności / art. 227 k.p.c. / powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą / art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. /.

W rozpoznawanej sprawie powód, poza twierdzeniem, iż pozwany M. Z. nie zapłacił E. K. za kupione przedmioty nie przedstawił żadnego dowodu, który potwierdziłby powyższe okoliczności. Powód, którego obciążał obowiązek dowodzenia nie udźwignął powyższego obowiązku i nie udowodnił, iż pozwany nie wykonał obciążającego go zobowiązania wynikającego z zawartej z E. K. umowy. Powyższe ustalenia skutkują uznaniem, iż E. K. nie przysługuje wierzytelność wobec M. K. z tytułu zawartej w dniu 18 lutego 2014r. umowy sprzedaży.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, na podstawie 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c., Sąd oddalił powództwo, uznając, iż nie zostało ono udowodnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i §3 k.p.c. obciążając powoda, jako stronę przegrywającą sprawę, kosztami postępowania, poniesionymi przez pozwanego. Na zasądzoną kwotę 2.417zł złożyło wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400zł, ustalone na podstawie §2 ust. 1 w zw. z §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu / tj. Dz. U. z 2013, poz. 461 ze zm. / oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17zł.